

Enighed om en Ændring af den. Spørgsmaalet var ogsaa oppe under Finanslovbehandlingen. Folketingsmanden fra Hillerød (Wilmann) rejste der Spørgsmaalet, og jeg erklærede mig villig til enten at fremsætte Forslag om Lovens Ophævelse eller Forslag om en Ophævelse af den Bestemmelse, at de første 10 pCt. af Værdistigningen er afgiftsfri, hvis man fra de forskellige Partiers Side vilde erklære sig villig til at gaa med til en saadan Ændring i Loven eller dens Bortfalden og til ikke at kræve en almindelig og indgribende Forhandling om Lovens andre Enkeltheder. Dette Tilbud vil jeg gerne fremsætte paa ny, og jeg vil oprigtig haabe, at Partierne vilde tiltræde det. Men jeg vilde være meget betænkelig ved at fremsætte et Lovforslag uden at have en saadan Begrænsning, eftersom det er et saa uhyre farligt Spørgsmaal at røre ved. Man vilde aldrig blive færdig med Drøftelsen, hvis man ikke paa Forhaand bandt sig til en saadan Begrænsning. En saadan Begrænsning forekommer mig at være naturlig, og derved vilde man fjerne de allerværste Ulemper ved Loven. Det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Vejstrup) var af den Opfattelse, at Jernbaneskyldloven i det hele taget var umulig, det eneste rationelle vilde være at gennemføre en Jordskyld. Dette Synspunkt vilde jo i direkte Konsekvens føre til en Ophævelse af Jernbaneskyldloven, hvad jeg ogsaa var villig til, hvis det kunde vinde Tilslutning. Men at gennemføre et Forslag om en Jordskyld antager jeg ikke, det ærede Medlem tænker sig Muligheden af i den sidste Samling under den gamle Grundlov. Dette Spørgsmaals nærmere Udformning maa sikkert udsættes til et senere Tidspunkt. Jeg tror derfor at kunne indskrænke mig til at gentage mit Tilbud fra i Fjor om at stryge den 10 pCt.s Grænse, som sikkert er den værste Hindring for, at Loven kan give passende Udbytte.

Det har glædet mig, at det Forslag, der her er fremsat om Pengenes Tilvejebringelse, saa vidt jeg forstod, har vundet de ærede Taleres Bifald. Det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds tilsagde ganske vist paa sit Partis Vegne en velvillig Behandling af Sagen, men paa den anden Side syntes han ikke, at det hastede, eftersom jo baade Landbruget og Industrien i Øjeblikket nærmest var tilbagegaaende og derfor havde mindre Brug for Trafikmidlernes Udvikling, og det var i det hele svært at vide, hvorledes man senere skal bringe dem paa Fode igen. Dertil kan jeg naturligvis kun sige, at alle haaber og tror vi jo, at det, vi nu

oplever, er noget forbigaaende. Vi haaber og tror vel nok alle paa en ny Opblomstring for vore Næringsveje, naar Krigen er forbi. Og et af de Midler, man da skal bruge for at faa vore Næringsveje paa Fode igen, er netop Trafikmidlernes Udvikling.

Saa vel det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (Ejsing) som det ærede 4de kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) og vistnok ogsaa det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Døcker) pegede paa, at disse Lovforslag ingen Betydning kan have overfor den herskende Arbejdsløshed. Jeg maa for mit Vedkommende ogsaa straks erkende, at det kan slet ikke nytte at sætte Spørgsmaalet om disse Anlæg i Forbindelse med Spørgsmaalet om den herskende Arbejdsløshed, og selv om man tænkte sig dem hurtigt vedtagne, vilde der alligevel gaa ret rigelig Tid hen, inden de i den Forstand kunde blive effektive, at man dermed i større Grad kunde modvirke Arbejdsløsheden. Dette Synspunkt har jeg ogsaa gjort gældende overfor Folketinget. Derimod har ærede Medlemmer peget paa, at der er bevilget og projekteret Anlæg af ganske betydelig Udstrækning, som det var rimeligt snarest muligt at bringe til Udførelse. Dette er ganske rigtigt, og det vil ogsaa ske i den Udstrækning, hvori det lader sig gøre. Saaledes som Materialepriserne har stillet sig — og for Resten stiller sig den Dag i Dag —, har der imidlertid været fuld Forstaaelse mellem begge Finansudvalgene og Ministeriet om, at Arbejder, der ikke var paatrængende nødvendige og ikke overvejende bestod i Udførelse af fysisk Arbejde, skulde saa vidt muligt udsættes, og dette har naturligvis i høj Grad været Tilfældet med egentlige Byggeføretagender. Andre Foranstaltninger har, uagtet de i og for sig var paatrængende nødvendige, maattet udsættes, fordi Materialierne ikke kunde skaffes. Dette gælder særlig Sveller, Skinner og forskelligt andet Materiale, desværre navnlig Signalarbejder og andre Apparater til Sikrings-tjenesten. Dette har f. Eks. haft den kedelige Virkning, at Boulevardbanens Ibrugtagelse er blevet udskudt paa længere Tid — nu er der dog maaske Sandsynlighed for, at den delvis kan blive taget i Brug i en nær Fremtid. Men der er saaledes en hel Række Foranstaltninger, hvor der ikke blot er Tale om Jordarbejde, men ogsaa om Anskaffelse af Materialier, og som har maattet udsættes, fordi disse Materialier enten ikke kunde skaffes eller var saa dyre, at det var uforsvarligt at anvende dem. Dernæst er der jo saadanne Varer som